

แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียน
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี
Guidelines for academic administration to promote professional
competency of students in educational institutions
Under the Suphanburi Provincial Vocational Education Office

สุรเชษฐ์ ขาวโต*

Surachet Khaoto

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Master of Education Administration Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

อัจฉรา นียมมาภา**

Achara Niyamabha

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, ประเทศไทย

Education Administration Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand

Email : ๗๖๕๗๗๐๒๖@aru.ac.th, a.niyamabha@gmail.com

Received: May 23, 2024

Revised: October 30, 2024

Accepted: November 02, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (๑) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของแนวทางการบริหารงานวิชาการ จังหวัดสุพรรณบุรี (๒) เพื่อเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี รูปแบบการวิจัยมี ๒ ขั้นตอน คือ (๑) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร สถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน ๓๑๔ คน เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นสภาพปัจจุบันเท่ากับ ๐.๙๓ และสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ ๐.๙๖ วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีความต้องการจำเป็น (๒) นำเสนอแนวทาง การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหาร

* นายสุรเชษฐ์ ขาวโต Mr.Surachet Khaoto นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา หลักสูตรครุศาสตร มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา Student Master of Education Administration Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

** รศ.ดร.อัจฉรา นียมมาภา Assoc.Prof.Dr.Achara Niyamabha ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ Thesis Advisor.

สถานศึกษา จำนวน ๔ คน และนักวิชาการ จำนวน ๑ คน อาจารย์ประจำสาขาการบริหารการศึกษา จำนวน ๑ คน อาจารย์ด้านการวิจัย จำนวน ๑ คนซึ่งได้มาจากวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า (๑) สภาพปัจจุบันของแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สภาพพึงประสงค์ โดยภาพรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และความต้องการจำเป็น สามลำดับแรก ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล (๒) แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วยรายการปฏิบัติรวมทั้งสิ้น ๒๓ รายการ พิจารณาตามค่าความต้องการจำเป็น ๓ ลำดับแรก ๓ ด้าน คือ ด้านที่ ๑ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ๙ รายการปฏิบัติ เช่น ผู้บริหารจัดทำคู่มือกำหนดวิธีการปฏิบัติงานพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านที่ ๒ ด้านการจัดการเรียนการสอน ๘ รายการปฏิบัติ เช่น ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความถนัดในสมรรถนะวิชาชีพ และด้านที่ ๓ ด้านการวัดและประเมินผล ๖ รายการปฏิบัติ เช่น ครูมีหลักการที่เหมาะสมในการตัดสินใจในการเลือกวิธีการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะวิชาชีพ

คำสำคัญ : การส่งเสริม; การบริหารวิชาการ; สมรรถนะวิชาชีพ

Abstract

This research aimed (1) to study the current status, desired status, and necessary conditions of academic administration guidelines in Suphan Buri Province, and (2) to propose academic administration guidelines to promote students' professional competence in educational institutions under the Office of Vocational Education, Suphan Buri Province. The research design consisted of 2 steps: 1) to study the current status, desired status, and necessary conditions of academic administration to promote students' professional competence in educational institutions. The sample group consisted of 314 school administrators and teachers under the Office of Vocational Education, Suphan Buri Province. The research instrument was a questionnaire with a reliability of 0.93 for the current status and 0.96 for the desired status. Data were analyzed using means, standard deviations, and needs index. 2) to propose academic

administration guidelines to promote students' professional competence in educational institutions. The main informants were 4 school administrators, 1 academic, 1 full-time lecturer in educational administration, and 1 research lecturer, who were selected through purposive sampling. The research instrument was a semi-structured interview form, and data was analyzed using content analysis.

The results were (1) The current state of academic administration guidelines to promote learner professional competency in educational institutions. Under the Suphanburi Provincial Vocational Education Office Overall, every aspect has an average level at a moderate level. desirable condition Overall, every aspect was at the highest average level. and the first three essential needs include curriculum development In terms of teaching and learning management and measurement and evaluation (2) guidelines for academic administration to promote student professional competency in educational institutions Under the Suphanburi Provincial Vocational Education Office Consists of a total of 40 action items, considering the first 3 essential needs in 3 areas, namely, Side 1: curriculum development, 9 action items, such as administrators creating a manual specifying procedures for developing the curriculum of educational institutions; Side 2: Organize teaching and learning with 8 practical items, such as teachers encouraging students to use the learning process by themselves according to their aptitude in professional competency, and the third area of measurement and evaluation, 6 practical items, such as teachers having appropriate principles for making decisions in selecting Methods for measurement and evaluation to develop students' professional competencies.

Keywords: Promoting; Academic Affairs Management; Professional Competencies

บทนำ

การบริหารงานวิชาการถือว่าเป็นส่วนสำคัญของสถานศึกษา งานวิชาการเป็นงานที่บ่งบอกถึงศักยภาพในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งผู้บริหารต้องดำเนินการร่วมกับบุคลากรในสถานศึกษา เป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕) มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการให้สถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาดำเนินการ ได้โดยอิสระคล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนชุมชน และท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ พัฒนาคุณภาพนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ คุณภาพการศึกษาของด้านผู้เรียน ครูผู้สอน หรือสถานศึกษา ย่อมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโดยตรง^๑ จากสถานการณ์ปัจจุบันซึ่งเป็นผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมและเทคโนโลยี ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมเปลี่ยนแปลง เช่น การเปลี่ยนจากรถยนต์ที่ใช้เชื้อเพลิงจากน้ำมันเป็นใช้รถยนต์ไฟฟ้าเข้ามาแทน การมีนโยบายให้ประชาชนใช้รถพลังงานทดแทน จึงส่งผลให้สถาบันการศึกษาอาชีวศึกษาต้องคำนึงถึงเรื่องทักษะและสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนและครูผู้สอนในสังกัดสำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อให้เกิดคุณภาพและผลประโยชน์แก่ผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรับผิดชอบงานวิชาการเป็นอันดับแรก ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และติดตามการทำงานของครูผู้สอน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดผู้บริหารต้องทำการบริหารอย่างเป็นขั้นตอน เป็นผู้กำหนดแบบแผนวิธีการ และจัดลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติงานให้ต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ ซึ่งต้องอาศัยหลักการบริหารเป็นเครื่องมือในการที่จะช่วยให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย รวมถึงการก่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างผู้บริหารและผู้ร่วมงานทุกระดับในองค์กร และเพิ่มความไว้วางใจซึ่งกันและกันมากขึ้น และสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน ส่วนการบริหารงานงบประมาณ งานบุคลากร และงานบริหารทั่วไป เป็นการบริหารเพื่อสนับสนุนการบริหารงานวิชาการให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น

การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพโดยรูปแบบการศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาการวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน การศึกษาระบบทวิภาคีเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษา

^๑ จรุณี แก้วเอี่ยม, “ความหมาย ของขอบเขต ของการบริหารงานวิชาการ”, ใน *ความเป็นผู้นำทางการศึกษา*, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๑), หน้า ๒๓๗-๒๔๘.

หรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ พระราชบัญญัติ การอาชีวศึกษา, ๒๕๕๑^๒ เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือ สถาบันสามารถจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งในหลายรูปแบบรวมกันก็ได้ทั้งนี้สถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบันนั้นต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นสำคัญและพัฒนาศึกษาของประเทศ ในระยะยาวเพื่อพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทยให้สามารถแข่งขันได้ในอนาคต

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพจะเห็นได้ว่า มีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของสมรรถนะ วิชาชีพผู้เรียน ส่งผลให้ผู้วิจัยทำการศึกษ เรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะ วิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของแนวทางการ บริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี

๒. เพื่อเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี มีขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัยจำแนกได้ ๒ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ศึกษา สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ของแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อ ส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมี วิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

๑. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑.๑ ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน ๖ วิทยาลัย

^๒ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา, (กรุงเทพมหานคร: กระทรวง ศึกษาธิการ, ๒๕๕๑), หน้า. ๓.

๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน ๖ คน ครู ๓๐๘ คน สังกัดสำนักงาน
อาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยการเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง^๓

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อ
ส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้นตามแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานะสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบ
ตรวจสอบรายการ(Checklist) ได้แก่ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการ
เพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะ
วิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี

๓. การสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย เครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้
แบบสอบถามแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีขั้นตอน ดังนี้

๓.๑ ศึกษาวัตถุประสงค์งานวิจัย

๓.๒ ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม
สมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี นำมาปรับปรุง
และสร้างแบบสอบถามขึ้นภายใต้คำปรึกษาของอาจารย์วิทยานิพนธ์

๓.๓ กำหนดโครงสร้างของข้อคำถามและเขียนข้อคำถามในแบบสอบถามแต่ละตอนให้
ครอบคลุมแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และข้อเสนอแนะ

๓.๔ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจพิจารณาและ
ข้อเสนอแนะ

๓.๕ ตรวจสอบความเที่ยงของเนื้อหา (Content validity) ของแบบสอบถาม โดยนำ
แบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบปรับปรุง แก้ไข สำนวนภาษาที่ใช้ตลอดจนเนื้อหาให้สอดคล้อง

^๓ Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., "Determining Sample Size for Research Activities",
Educational and Psychological Measurement, Vol30 No3 (1970). pp. 607-610.

กับความสัมพันธ์ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับความสัมพันธ์พิจารณาความถูกต้องตลอดจนการใช้ภาษาในการตั้งคำถาม กัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ ๐.๕ ขึ้นไป จึงจะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ผลการตรวจสอบสรุปประเด็นโดยการหาค่า IOC (Index of congruence) ได้ค่า IOC เท่ากับ ๐.๖ - ๑.๐๐

๓.๖ นำแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

๓.๗ นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาอ่างทอง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๐ คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาความเที่ยง (Reliability)

๓.๘ นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค^๔ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๗

๓.๙ จัดทำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๗๔ คน

๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

๔.๑ ผู้วิจัยทำบันทึกเสนอสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการตอบแบบสอบถามถึงผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อติดต่อประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

๔.๒ ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

๔.๓ ผู้วิจัยขอส่งแบบสอบถามและรับแบบสอบถามด้วยตนเองพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และดำเนินการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

๔.๔ นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา จำนวน ๓๑๔ ฉบับ นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

^๔ Cronbach, L.J., *Essentials of psychological testing*, (New York, Harper & Row), 1990, pp. 202-204.

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย () ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น Modified Priority Needs Index (PNI_{modified})

ขั้นตอนที่ ๒ นำเสนอแนะแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี

๑. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับสภาพปัจจุบัน และสภาพพึงประสงค์ ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี สูงสุด ๓ ลำดับแรกของแต่ละด้านมาเป็นประเด็นมาสร้างแบบสัมภาษณ์

๒. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาและ ผู้มีความรู้ประสบการณ์ด้านการวิจัย จำนวน ๗ คน เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี

๑. ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๗ คน ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) กำหนดคุณสมบัติไว้ ดังนี้ ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน ๔ คน และผู้มีความรู้ประสบการณ์ด้านวิชาการจำนวน ๑ คน อาจารย์ประจำสาขาการบริหารการศึกษา จำนวน ๑ คน อาจารย์ด้านการวิจัย จำนวน ๑ คน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี

๓. การสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

๓.๑ ขั้นเตรียมการ โดยนำผลการวิเคราะห์ สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ของแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรีสูงสุด ๓ ลำดับแรกของแต่ละด้านที่ได้จากตอนที่ ๑ มาเป็นประเด็นมาสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

๓.๒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์สภาพการบริหารวิชาการ ที่ได้ประมวลผลจากขั้นตอนที่ ๑ มาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบข้อคำถาม

ให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาและนิยามศัพท์เฉพาะ จากนั้นผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๓.๓. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ที่ได้รับการปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายต่อไป

๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสัมภาษณ์ ที่ใช้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

๔.๑ ผู้วิจัยทำหนังสือแจ้งความประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเสนอสำนักงานคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เกี่ยวข้องภายในการให้สัมภาษณ์

๔.๒ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปสาระสำคัญจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์

ผลการวิจัย

๑. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมและรายด้าน รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรีในภาพรวม

การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			PNI	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ		
๑. ด้านการพัฒนาหลักสูตร	๒.๕๗	๐.๙๒	ปานกลาง	๔.๘๖	๐.๓๖	มากที่สุด	๐.๘๙๙	๑
๒. ด้านการจัดการเรียนการสอน	๒.๕๙	๐.๙๒	ปานกลาง	๔.๘๔	๐.๓๙	มากที่สุด	๐.๘๗๙	๒
๓. ด้านการพัฒนาสื่อและนวัตกรรม	๒.๖๐	๐.๙๕	ปานกลาง	๔.๘๓	๐.๔๖	มากที่สุด	๐.๘๔๐	๔
๔. ด้านการวัดและประเมินผล	๒.๖๓	๐.๙๘	ปานกลาง	๔.๘๒	๐.๔๑	มากที่สุด	๐.๘๖๐	๓
๕. ด้านการนิเทศภายใน	๒.๗๔	๑.๐๙	ปานกลาง	๔.๘๕	๐.๔๐	มากที่สุด	๐.๗๘๓	๕
รวม	๒.๖๒	๐.๙๗	ปานกลาง	๔.๘๔	๐.๔๐	มากที่สุด	๐.๘๕๒	

จากตารางที่ ๑ พบว่าสภาพปัจจุบันการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = ๒.๖๒$, $S.D = ๐.๕๓$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการนิเทศภายใน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับสูงสุด ($\bar{x} = ๒.๗๔$, $S.D = ๑.๐๙$) รองมาคือ ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = ๒.๖๓$, $S.D = ๐.๙๘$) ส่วนด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับต่ำสุด ($\bar{x} = ๒.๕๗$, $S.D = ๐.๙๘$)

สภาพพึงประสงค์ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = ๔.๘๔$, $S.D = ๐.๔๙$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับสูงสุด ($\bar{x} = ๔.๘๖$, $S.D = ๐.๓๖$) รองมาคือ ด้านการนิเทศภายใน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = ๔.๘๔$, $S.D = ๐.๓๙$) ส่วนด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับต่ำสุด ($\bar{x} = ๔.๘๒$, $S.D = ๐.๔๑$)

ความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) มีค่าเท่ากับ ๐.๘๕๒ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามค่าดัชนีความต้องการจำเป็น โดยเรียงลำดับจากค่าดัชนีความต้องการจำเป็นมากไปหาน้อยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ๓ ลำดับ ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($PNI = ๐.๘๙๙$) ด้านการจัดการเรียนการสอน ($PNI = ๐.๘๗๙$) และด้านการวัดและประเมินผล ($PNI = ๐.๘๖๐$)

๒. แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี โดยผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ๓ ลำดับแรก ได้แก่ อันดับที่ ๑ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อันดับที่ ๒ ด้านการจัดการเรียนการสอน อันดับที่ ๓ ด้านการวัดและประเมินผล ประกอบด้วยรายการปฏิบัติจำนวน ๒๓ รายการ ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีรายการปฏิบัติ ๙ รายการ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีรายการปฏิบัติ ๘ รายการ ด้านการวัดและประเมินผล มีรายการปฏิบัติ ๖ รายการโดยแต่ละด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๒.๑ ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายการปฏิบัติ ๙ รายการ

๑. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา
๒. ผู้บริหารจัดให้บุคลากรได้รับการอบรมพัฒนาตนเอง เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา
๓. ผู้บริหารจัดให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา
๔. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูกำหนดหลักสูตรสถานศึกษาด้วยตนเอง เพื่อให้ตรงตามสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียน
๕. ผู้บริหารจัดให้มีการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญประจำสาขาวิชาเกี่ยวกับการกำหนดหลักสูตรเพื่อให้ตรงตามสมรรถนะวิชาชีพ

๖. ผู้บริหารจัดการทำคู่มือกำหนดวิธีการปฏิบัติงานพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
 ๗. ผู้บริหารกำหนดให้มีการนิเทศติดตามการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง
 ๘. ผู้บริหารกำหนดระยะเวลาในการติดตามการดำเนินงานตามแผนเป็นระยะอย่างชัดเจน
 ๙. ผู้บริหารมีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามหลักสูตรของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ตรงตามสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียน

๒.๒ ด้านการจัดการเรียนการสอน มีรายการปฏิบัติ ๘ รายการ

๑. ส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน
 ๒. ส่งเสริมให้ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแบบแผนการเรียนรู้ของผู้เรียนตรงตามสมรรถนะประจำรายวิชา

๓. ผู้บริหารเสริมสร้างให้ครูได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ระดมความคิด และนำแนวคิดใหม่ ๆ ไปปฏิบัติการเรียนการสอน

๔. ครูเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์
 ๕. ส่งเสริมให้ครูวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
 ๖. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความถนัดในสมรรถนะวิชาชีพ
 ๗. ผู้บริหารสนับสนุนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเป็นคณะทำงาน จัดทำแผนบริหารหลักสูตรของสถานศึกษา

๘. ผู้บริหารเป็นผู้นำในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

๒.๓ ด้านการวัดและประเมินผล มีรายการปฏิบัติ ๖ รายการ

๑. ส่งเสริมใช้วิธีวัดและประเมินผลที่หลากหลายตามความถนัดและศักยภาพสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียน

๒. ส่งเสริมการประเมินผลการสอบปฏิบัติของผู้เรียนทุกคนด้วยความเที่ยงตรง
 ๓. ส่งเสริมให้ครูเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง
 ๔. ส่งเสริมให้ครูรายงานผลการประเมินให้ฝ่ายบริหารทราบ
 ๕. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะวิชาชีพ

๖. ครูมีหลักการที่เหมาะสมในการตัดสินใจในการเลือกวิธีการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะวิชาชีพ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น พร้อมทั้งสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อเรียงลำดับตามความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ๓ ลำดับ ได้แก่ อันดับที่ ๑ ด้านการพัฒนาหลักสูตร อันดับที่ ๒ ด้านการจัดการเรียนการสอน อันดับที่ ๓ ด้านการวัดและประเมินผล โดยผู้วิจัยนำประเด็นดังกล่าวมาอภิปรายผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

๑. ด้านการพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารควรจัดให้บุคลากรได้รับการอบรมพัฒนาตนเอง เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา มีความต้องการจำเป็นสูงสุด อาจเป็นเพราะผู้บริหารเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยการเน้นที่สมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนเป็นหลัก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณฐกร ดวงพระเกษ^๕ ที่ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักศึกษาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย แล้วสรุปวิจัยได้ว่า คุณภาพของการศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู ครูควรรู้ว่า ตนเองจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะในด้านใดบ้างที่จะกลายเป็นครูที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และในเวลาเดียวกัน การเตรียมครู ที่สามารถสอนผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นหน้าที่หลักของสถาบันที่จัดการศึกษาให้กับครู บทความนี้จะเป็นการนำเสนอสมรรถนะของครู ๔ ด้าน คือ การสอนในชั้นเรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน การวัดผลระหว่างเรียน และสมรรถนะด้านทักษะชีวิต ส่วนตนของครู ซึ่งสมรรถนะทั้ง ๔ ด้านนี้ได้รับการยืนยันจากงานวิจัยทั้งหลายแล้วว่าเป็นสมรรถนะที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด ดังนั้น สมรรถนะเหล่านี้จึงเป็นสมรรถนะที่ครูต้องพัฒนาตนเอง และเป็นสมรรถนะที่สถาบันการจัดการศึกษาให้กับครูจะต้องใช้เป็นแกนในการพัฒนานักศึกษาครูเพื่อให้ครูกลายเป็นครูมืออาชีพ

๒. ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด เป็นเพราะผู้บริหารมีการปรับแผนการจัดการเรียนรู้ และเกณฑ์การให้คะแนนที่ผสมผสานกันเพื่อให้ผู้เรียนได้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร มีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการหลายกลุ่มทักษะให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา และสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประยูร บุญใช้^๖ ได้ศึกษาเรื่องสมรรถนะการจัด

^๕ ณฐกร ดวงพระเกษ, ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร, “การจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักศึกษาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย”, วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ปีที่ ๑๘ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม – ธันวาคม ๒๕๖๐) : ๒๑๑-๒๑๘.

^๖ ประยูร บุญใช้, “สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ของครูประถมศึกษา”. วารสารเซนตจอร์น, ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๔๐ (พฤษภาคม – มิถุนายน ๒๕๖๔) : ๒๔๐-๒๔๘.

การเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ของครูประถมศึกษา แล้วสรุปวิจัยไว้ว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในโลกยุคศตวรรษที่ ๒๑ เป็นการจัดการศึกษาในโลกยุคใหม่ที่เน้นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้ปัญญาในการสร้างองค์ความรู้และผลิตด้วยตนเองที่มีค่าต่อสังคม เป็นการจัดการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้ (Learn how to learn) เน้นทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือรวมพลัง เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาให้คนยุคใหม่มีความรู้ด้านภาษาที่จะสามารถสื่อสารได้ในระดับสากลในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศหรือยุคเทคโนโลยีดิจิทัล รู้วิธีการคิด และพัฒนาคุณลักษณะความเป็นคนดีมีคุณธรรม มีค่านิยมที่เหมาะสมต่อสังคมโลกในยุคศตวรรษที่ ๒๑

๓. ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูรายงานผลการประเมินให้ฝ่ายบริหารทราบ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีความต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ของผู้เรียนว่ามีความสอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนหรือไม่ จึงให้ครูและบุคลากรทางการศึกษารายงานผลหลังจากเสร็จสิ้นการวัดและประเมินผลในรายวิชานั้น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของสิทธิเดช ชมจันทร์^{๑๙} ที่ได้ศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้แบบจำลองคาโน แล้วสรุปวิจัยไว้ว่า (๑) ผลการประเมินความต้องการจำเป็น โดยใช้แบบจำลองคาโน จำนวน ๒๕ ข้อ อยู่ในประเภทความต้องการจำเป็นที่ดึงดูดใจ (Attractive) มีจำนวน ๑๗ รายการ รายการที่มีผลการประเมินความต้องการจำเป็นอยู่ในประเภทความต้องการจำเป็นมิติเดียว (One-dimensional) มีจำนวน ๘ รายการ (๒) สาเหตุความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูสาเหตุหลักที่ครูมีความต้องการทั้ง ๓ ด้านนี้ เนื่องจากครูขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผล ครูไม่เข้าใจหลักการประเมิน และขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการตรวจสอบอัตนัยและเกณฑ์การประเมิน (๓) แนวทางในการพัฒนาครูเกี่ยวกับทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูนั้น จะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวครูเพียงอย่างเดียว ยังต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาจากโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

๑. ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารจัดให้บุคลากรได้รับการอบรมพัฒนาตนเอง เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา มีลำดับความต้องการจำเป็นมากที่สุด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้รับความรู้เรื่องหลักสูตรสถานศึกษา มีการวิเคราะห์เพื่อ

^{๑๙} สิทธิเดช ชมจันทร์,อุไร จักร์ตรึงคผล,กาญจนา ตระกูลวรกุล, “การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้แบบจำลองคาโน”, วารสารการวัดผลการศึกษา, ปีที่ ๓๙ ฉบับที่ ๑๐๕ (มกราคม – มิถุนายน ๒๕๖๕) : ๑๙๐-๒๐๓.

หาความต้องการและความหลากหลายของหลักสูตร เพื่อใช้ในการกำหนดกรอบและจุดมุ่งหมาย และให้หลักสูตรที่จัดทำขึ้นสามารถนำไปใช้กับผู้เรียนได้จริง ยิ่งไปกว่านั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนนำหลักสูตรที่ได้รับจากการฝึกอบรมนำไปทดลองใช้ มีการสังเกต วิเคราะห์ และประเมินผลการใช้หลักสูตร โดยเก็บรวบรวมข้อจำกัด ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่ได้จากการทดลอง และนำเสนอในรูปแบบของคู่มือครู

๒. ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ส่งเสริมให้ครูวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีลำดับความต้องการจำเป็นมากที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนได้อย่างอิสระ เป็นกิจกรรมที่หลากหลาย สามารถนำไปบูรณาการเข้ากับบทเรียนได้ เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการฝึกทักษะเพื่อให้เกิดสมรรถนะวิชาชีพทั้ง ๓ ด้าน โดยการลงมือทำและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวเอง มีการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังจากการจัดกิจกรรม เพื่อนำผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและเหมาะสมกับผู้เรียนยิ่งขึ้น

๓. ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ส่งเสริมให้ครูรายงานผลการประเมินให้ฝ่ายบริหารทราบ มีลำดับความต้องการจำเป็นมากที่สุด ดังนั้น ในฐานะที่ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่สูงที่สุดในสถานศึกษา ที่จะกำหนดและวางแผนทางการจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนร่วมกันส่งผลความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนทวิภาคีให้สอดคล้องเหมาะสมกับสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียน โดยผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นผลการเรียนของผู้เรียนว่ามีผลสัมฤทธิ์เป็นอย่างไรบ้าง ให้มองเห็นปัญหาร่วมกัน และนำปัญหาเหล่านั้นมาประกอบการกำหนดตัวชี้วัด

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้สอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะวิชาชีพของผู้เรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษา

๒. ควรศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาอาชีวศึกษา

๓. ควรศึกษาเรื่อง แนวทางการติดตามการวัดและประเมินผลครูของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา

บรรณานุกรม

- จรินทร์ทิพย์ ประทุมรัตน์. **ความเป็นผู้นำทางการศึกษา**, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๑)
- จรรณี แก้วเอียน. “ความหมาย ของขอบเขต ของการบริหารงานวิชาการ”. ใน **ความเป็นผู้นำทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๑.
- ณัฐกร ดวงพระเกษ, ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ และ ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร. “การจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักศึกษาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย”, **วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**, ปีที่ ๑๘ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม – ธันวาคม ๒๕๖๐) : ๒๑๑-๒๑๘.
- นันทวัน พูลก้าง. “แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต ๒ ในยุคนิวอร์มัล”. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต**. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ๒๕๖๓.
- ประยูร บุญใช้. “สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ของครูประถมศึกษา”. **วารสารเซนต์จอร์น**, ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๔๐ (พฤษภาคม – มิถุนายน ๒๕๖๔) : ๒๔๐-๒๕๘.
- สิทธิเดช ชมจันทร์, อุไร จักษ์ตรีมงคล และ กาญจนา ตรีกุลวรกุล. “การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้แบบจำลองคานา”. **วารสารการวัดผลการศึกษา**. ปีที่ ๓๙ ฉบับที่ ๑๐๕ (มกราคม – มิถุนายน ๒๕๖๕) : ๑๙๐-๒๐๓.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. **พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. **มาตรการฟื้นฟูภาวะถดถอยทางการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๖๕.
- Cronbach, L.J. **Essentials of psychological testing**. 5th ed. (New York : Harper & Row), 1990.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. “Determining Sample Size for Research Activities”. **Educational and Psychological Measurement**. Vol 30 No 3 (1970) : 607-610.